

Abattoir Fermé

Tourniquet

*“Dode grond waar niets op groeit.
Een fundament van vlees, een gebarsten vloer,
met muren als door een ziekte aangetast.
Het huis als lijf, met een gapend gat, de deur als wonde.
De bewoners een tourniquet die het bloed stelpen
en de woonst in leven houden.”*

Met *Tourniquet* zet Abattoir Fermé het onderzoek verder naar tekstloos en filmisch theater en creëert het een van zijn meest beeldende (en bejubelde) werken. *Tourniquet* suggereert de geschiedenis en contouren van een huis en zijn drie geesten. Een geheel woordenloze productie die focust op rituelen, trance en exorcismen.

De pers over *Tourniquet*:

Tourniquet is een hoogtepunt... een hypnotiserende ervaring én een van de beste stukken van het jaar...
De acteurs spreken geen woord, maar het is de toeschouwer die woordeloos achterblijft.
(DE STANDAARD)

De beelden zijn permanent krachtig en mysterieus, net zoals de indringende geluidsband en belichting... een uiterst intense en mooie voorstelling

(RADIO 1)

Zoals een knelverband of tourniquet het bloeden stelpt, zo klemt deze maalstroom van beelden en de soundscore van Kreng zich steeds meer in het hoofd van de toeschouwer vast. 'Tourniquet' is anderhalf uur stomme film maar dan op scène en van een beeldende kracht waarin Murnau zijn gelijke vindt.

(KNACK)

Het is de droom van elke kunstenaar: de werkelijkheid creëren, in plaats van ze tweedehands te vertalen. En Abattoir doet dat hier soeverein: uiterst geconcentreerd, wadend op de soundtrack van Kreng, af en toe met een stevige beeldende uithaal op het scherp van wat lichamen aankunnen...*Tourniquet* is meer dan het beste van regisseur Stef Lernous en co. sinds 1999. Het is theater dat dat de kracht van film ver overstijgt, door zich zo lijfelijk aanwezig te maken dat het bijna door zijn eigen fictionele kader breekt.

(DE MORGEN)

(Abattoir Fermé) neemt de toeschouwer mee in een verhaal dat er nooit één is. Een mysterieuze maalstroom aan sensaties schuift voorbij, en wij kijken ernaar. Alweer. Onthutst en betoverd.

(CUTTING EDGE)

In *Tourniquet* wordt geen verhaal verteld. De spelers spelen toestanden, houdingen, confrontaties. Hun lichamen worden mooi marmer en tegelijk gekneld vlees... Het is theater in zijn zuiverste vorm, onverhuld, zonder de noodzaak aan tekst...

Toch is dit niet enkel mime, noch zijn de spelers sprakeloos. Ze laten een totaliteit spreken. Zij zeggen in een geraffineerd spel van lichamen wat het theater slechts bij uitzondering nog durft te zeggen, namelijk dat het voor speler en toeschouwer een uitdaging en een ontdekking is.

(THEATERMAGGEZIEN)

Credits

Regie – Stef Lernous

Spel – Kirsten Pieters, Kristof Coenen, Chiel van Berkel

Muziek – Kreng. Decor – Leo De Nijs. Kostuums – Marga Sanders.

Techniek & licht – Sven Van Kuijk.

Productie – Abattoir Fermé i.s.m. kc nOna & Nieuwpoorttheater

Duur – 80min.